

PÁPA ELISMERTE MINDSZENTY HŐSIES ERÉNYEIT

Ferenc pápa jóváhagyta azt a határozatot, amely megállapítja, hogy Isten szolgája Mindszenty József bíboros, esztergomi érsek, Magyarország prímása hősies fokban gyakorolta a keresztény erényeket. Erdő Péter bíboros Rómában, február 13-án kiadott közleményét olvashatják.

Nagy örömmel értesültünk róla, hogy Ferenc pápa jóváhagyta azt a határozatot, amely megállapítja, hogy Isten szolgája Mindszenty József bíboros, esztergomi érsek, Magyarország prímása hősies fokban gyakorolta a keresztény erényeket.

Ezentúl tehát hivatalosan is tiszteletreméltónak nevezhetjük őt. Fontos lépés ez a boldoggá avatás felé, hiszen most már az imameghallgatások és csodák felülvizsgálata kezdődik. Ennek pozitív eredménye megmutathatja, hogy Mindszenty bíboros személyére nemcsak úgy tekinthetünk, mint példaképünkre, hanem hathatós közbenjárásával támogatni is tud minket.

Hosszú évtizedek imádsága és munkája után különös kegyelem számunkra Egyházunk legfőbb hatóságának elismerése. Ezért hálás köszönetet mondunk a Szentatyának és tovább folytatjuk imádságunkat, hogy tiszteletreméltó elődünket, aki minden szenvedést vállalva, rettenthetetlen hűséggel szerette Istent, Egyházunkat és népünket, mielőbb a boldogok sorában ünneplhessük.

Róma, 2019. február 13.

Erdő Péter bíboros

FERENC PÁPA – PRÓFÉTA VAGY ERETNEK?

11-i KÉSZ összejövételén Dr. Tomka Ferenc katolikus lelkipásztor, egyetemi tanár, a gyakorlati teológia professzora volt a vendégünk, a „Ferenc pápa – próféta vagy eretnek?” c. könyvét foglalta össze, amit sok hozzászólás és vita követett.

A kérdésfeltevés tulajdonképpen a Tridenti Zsinat (XVI. század) és a II. Vatikáni Zsinat (1962-65) szemléletének különbségében gyökeredzik. Ez utóbbi visszatért az Evangéliumhoz és lényegesnek tartotta, hogy „az Egyház a mai világban” él, és ezért lelkipásztori magatartásának, a kornak és a kultúrának megfelelően változnia kell. Sok hívőben és papban a mai napig rögződött a tridenti zsinatot követő 400 év szemlélete: az Egyház és annak tanításai, korhoz kötött előírásai, formái szentek és változtathatatlanok. Marcel Lefebvre érsek vezetésével a tridenti teológiát követők megalapították a X. Szent Pius Papi Testvériséget és lényegében elszakadtak az Egyháztól. II. János Pál és XVI. Benedek pápa komoly erőfeszítéseket tett az egység helyreállítására, és Ferenc pápa is párbeszédet folytatott velük, de Ferenc pápa (ahogy két elődje is) azóta is a csoport kiemelt célpontja. Egy kutatás szerint a követőikhez 4 püspök, 637 pap, 215 kispap és néhány ezer hívő tartozik. A hatásuk nagyobb: rengeteg honlapot üzemeltetnek, így Ferenc pápát támadó nézeteik nagyon sok emberhez jutnak el, Magyarországon is. És sajnos nagyon kevés olyan dokumentum kap nyilvánosságot, amely a nézeteikkel való szembenállást, a Ferenc pápával való egyetértést és szolidaritást fejezi ki.

Ferenc pápa teológiája az irgalmasságról szól. Megértéssel fordul az elváltak és újrահázasodottak felé, úgy gondolja, hogy a kegyelem az ő életükben is működhet és helyzetüket az illetékes lelkipásztorok megítélésére bízta, ehhez a szabályzatot, irányelveket az ország püspöki karának kell kidolgoznia.

Nem lehet a mondanivalót pár sorban összefoglalni, érdemes Tomka Ferenc atya könyvét elolvasni. Annyian voltunk az előadásán, hogy még egy széket az I. emeleti közösségi terembe aligha lehetett volna betenni, rengeteg volt a kérdés, hozzászólás. Ez az összejövétel is az bizonyítja, hogy nagyon nagy az ér-

deklódés az aktuális teológiai és egyházon belüli problémák iránt.

Csóka Sarolta

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2019 FEBRUÁRJÁBAN

Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelmeseket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!

Törekedjete nagy életcélokra, legyetek szentek! Az életszentségre törekvés a keresztény ember mindennapi életútja, nem néhány kiválasztott kiváltsága, mindenki előtt nyitva áll. A keresztény élet egy hegyre vezető ösvény, amelyen nem mindig könnyű haladni, de ha Jézus társaságában tesszük meg az utat, ha táplálkozunk az Oltáriszentséggel, amelyben Jézus Testét és Vérért vesszük magunkhoz, célba érkezünk – mondta XVI. Benedek pápa 2012 júniusában a fiataloknak.

A keresztény élet nemcsak személyes, hanem közösségi élet is. Az Eucharisztia nemcsak a személyes keresztény életet építi, hanem a közösségi keresztény életet, az egyházi életet is. Az Eucharisziával kapcsolatban áll és reá irányul a többi szentség, így a házasság szentsége és a házasságra alapuló család is. Az életszentségre vezető út fontos állomása a vasárnapi mise, amikor az egész közösség imára gyűl össze, hogy meghallgassa Isten szavát, s közösen vegyen részt az eucharisztikus áldozatban. A házasság szentségében a férfi és nő annak jelévé teszi önmagát, hogy kölcsönös szerelmükkel egy életen át bemutatják Isten Krisztusban megjelenő szeretetét az Ő Egyháza iránt. Ez a teljes és kölcsönös önátadás, a „felette nagy titok”, maga a szentség. Tehát a házasság szentsége alapvetően az adás szentsége. Valahányszor egy házasság meg akar újulni, a házasság ezen alapvető vonásában kell megújulnia: ismét kész vagyok önmagamot maradéktalanul odaajándékozni a másiknak, ismét kész vagyok maradéktalanul az ő boldogsága lenni.

A házasság szentségének kiszolgáltatója nem a pap, hanem a férfi és a nő, akik kölcsönösen önmagukat ajándékozzák egymásnak. A házasság szentségének kiszolgáltatása tehát nem ér véget a templomi esküvővel. Az esküvői szertartás után a szertartást végző pap ünnepélyesen kikíséri az ifjú párt a templomajtóig, jelképezve: Krisztus szentségi módon elkísér benneteket a mindennapokban, hogy azután egy életen át a szentség kiszolgáltatói legyetek. A házasság szentségének e szüntelen elevenességéből fakad a házasság lelkesége. Míg más szentségeknél, például a kiengesztelődés szentségénél, vagy az Eucharisziánál a hitét gyakorló a szüntelen ismétlés által jut egyre mélyebbre a szentség titkában, addig a házasság szentségénél az Egyház azal bocsátja útjára az ifjú párt, hogy ők maguk ismerjék meg annak elevenen lüktető, életet alakító titkát.

Mennyiben változott meg az életszentségre vonatkozó elképzelések akkor, amikor házasságot kötöttetek? Milyen jelek mutatnak arra, hogy egy házasság megújulásra szorul?

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy a férfi és a nő kegyelmi közösségben marad Krisztussal. A szentség a maga teljességében gyümölcsözően csak azok számára tud jelen lenni, akik valóban egyek Vele, akik nemcsak mellette vagy külsőleges követőként, hanem Vele eleven közösségben élnek.

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy személyes szeretettel fordulunk egymás felé. Jézus kérése: „Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.” (Jn 13,34) Ő önmagát adta értünk, semmit sem tartva meg magából önmagának. Egy kortárs gondolkodó arról panaszkodik, hogy a mai ember személytudatát felülmúlja individuum-tudata, és az egészet be tudja fedni biológiai lény-tudata. Az individuális kapcsolatban az ember csak a felszínen találkozik a másikkal úgy, ahogy a tárgyak érintkeznek egymással, ahogy például az egyik biliárdgolyó ütközik a másikkal, ahogyan az autóbusszon összekoccan két em-

ber vállal. Sok kortársunk a házasságban is individuálisan éli meg kapcsolatát, ezért tud olyan könnyedén elválni. A személyes kapcsolatban az ember részt vesz a másik életében. A személyes kapcsolatot legplasztikusabban Jézusnak ez a szava fogalmazza meg: „Ha valaki szeret engem, megtartja szavamat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és lakóhelyet veszünk nála.” (Jn 14, 23) A személyes kapcsolatban állók kölcsönösen lakást vesznek egymásban, mennél inkább szereti az egyik a másikat, annál inkább egymásban léteznek, így mind-egyikük nagyobb mozgásteret nyer. Sajnos sokszor a házasságban élők feledik személy voltukat és beérik pusztán biológiai együttléttel anélkül, hogy ezt felismernék vagy megfogalmazzák. A pusztán biológia síkján álló házasságnál könnyen megszületik az elv: ma veled, holnap vele. A megfogant élet abortusz áldozatává válik, hisz az csak egy biológiai aktus nem kívánt mellékterméke, amelyet biológiai úton el lehet távolítani. Korunk veszélye ez: az ember önmagát biológiai lényé fokozza le, vagyis megfosztja önmagát transzcendens távlataitól, ami egyszerűen hat ki személyes kapcsolataira, szexualitására és az élethez való viszonyára.

Hogyan tudjátok gyerekeiteket úgy nevelni, hogy a másik emberben a személyt lássák és ne csupán a biológiai lényt, vagy egy hasznos eszközt? Tudjátok-e ilyen értelemben befolyásolni párkeresését és párválasztását?

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy megelőzően szeretünk. Krisztus már akkor szeretett bennünket, amikor még bűnösök voltunk. A házasság és a család élete akkor erős, ha leggyengébb tagjában is él a megelőző szeretet. Jézus az ószövetségi „amit nem akarsz, hogy neked tegyenek, te se tedd”-el szemben (1. Tób 4, 15) az újszövetségi „amit akarsz, hogy neked tegyenek, te is tedd”-et állítja elénk (1. Mt. 7,12) A Tóbiás könyvből származó ószövetségi tézist követők életében stagnál a szeretet, nincs kezdeményezés, pusztán nem bántjuk egymást, nehogy a másik is bántson minket. A jézusi tézis a szeretet szüntelen növekedésével ajándékoz meg. Ha a másiknak nincs is ereje a kezdeményezésre, én mindig kezdeményezhetek szeretettel, megbocsátással, és így szüntelenül adott a szeretet növekedésének lehetősége.

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy nem szűnik meg a kommunikáció a házasságban és a családban. A szentháromságos Isten közössége szüntelen kommunikáció. Olyannyira az, hogy háromságos egy Istenről beszélünk. A házasság szentsége teremtette egység csak úgy lesz megtapasztalható mind a házasságban élők, mind a család, mind a külvilág felé, ha a szeretet eleven kommunikációja él a férj és feleség között. Az a szeretet, amelyet nem kommunikálnak, nincs.

Mondjatok példát a családi életben megvalósuló megelőző szeretet gyakorlásáról! Hogyan lehet a szeretet lanyhuló kommunikációját felszítani, milyen módon tudod a lanyhulást megelőzni?

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy együtt haladunk afele a csodálatos hely felé, amelyet Jézus készít nekünk: „Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. Ahova pedig én megyek, oda tudjátok az utat.” (Jn 14, 2-4)

Bíró László tábori és családreferens püspök